

TRADICE POLITICKÉHO
VYSÍLÁNÍ VE VELKÉ BRITÁNII

TRADICE POLITICKÉHO VYSÍLÁNÍ

- prostor kolem 5-15 minut v rádiu či televizi
- k dispozici relevantním a velkým stranám
- od roku 1922 (BBC získává vysílací licenci) mnoho proměn formátu a stylu
- účel stále stejný: přesvědčit voliče o tom, že ta která strana je nejlépejší volbou
- 1923 - J. Reith má úmysl stranám poskytnout prostor ve vysílání - odmítnuto (N. Chamberlain jako Postmaster General)
- poskytnout prostor pro jinou než vládní stranu bylo chápáno jako podkopávání pozice vlády
- 1924 - úspěch (paralela ke službám pošty)
- první jednoduchá pravidla pro alokaci času: 20 minut needitovaného času
  - Libs: Herbert Asquith
  - Cons: Stanley Baldwin
  - Labs: Ramsey MacDonald (mluvil jako první a vyhrál)

1929: JAK DISTRIBUOVAT VYSÍLACÍ ČAS?

- vláda má k dispozici také vysílání jako opoziční strany dohromady
- vláda má právo na první vysílání
- opoziční strana má právo na poslední vysílání
- malé strany dostaly vysílací čas k dispozici v případě dostatečného počtu kandidátů
- obsah vysílání - většinou pouhé předčítání programových dokumentů strany

1936: PŘÍCHOD TELEVIZE BBC - CO SE MĚNÍ?

- vcelku neoblíbené médium
- politika patří na papír, popř. na rádiové vlny
- první “politické” (avšak nestranické) vysílání se odehrává v roce 1938: Neville Chamberlain pronáší řeč “Peace in our time”
- tato řeč nadlouho poslední politický obsah v televizi
- vyhlášení války probíhá v rádiu
- válka znamená odstávku
- restart televizního vysílání 7. června 1946

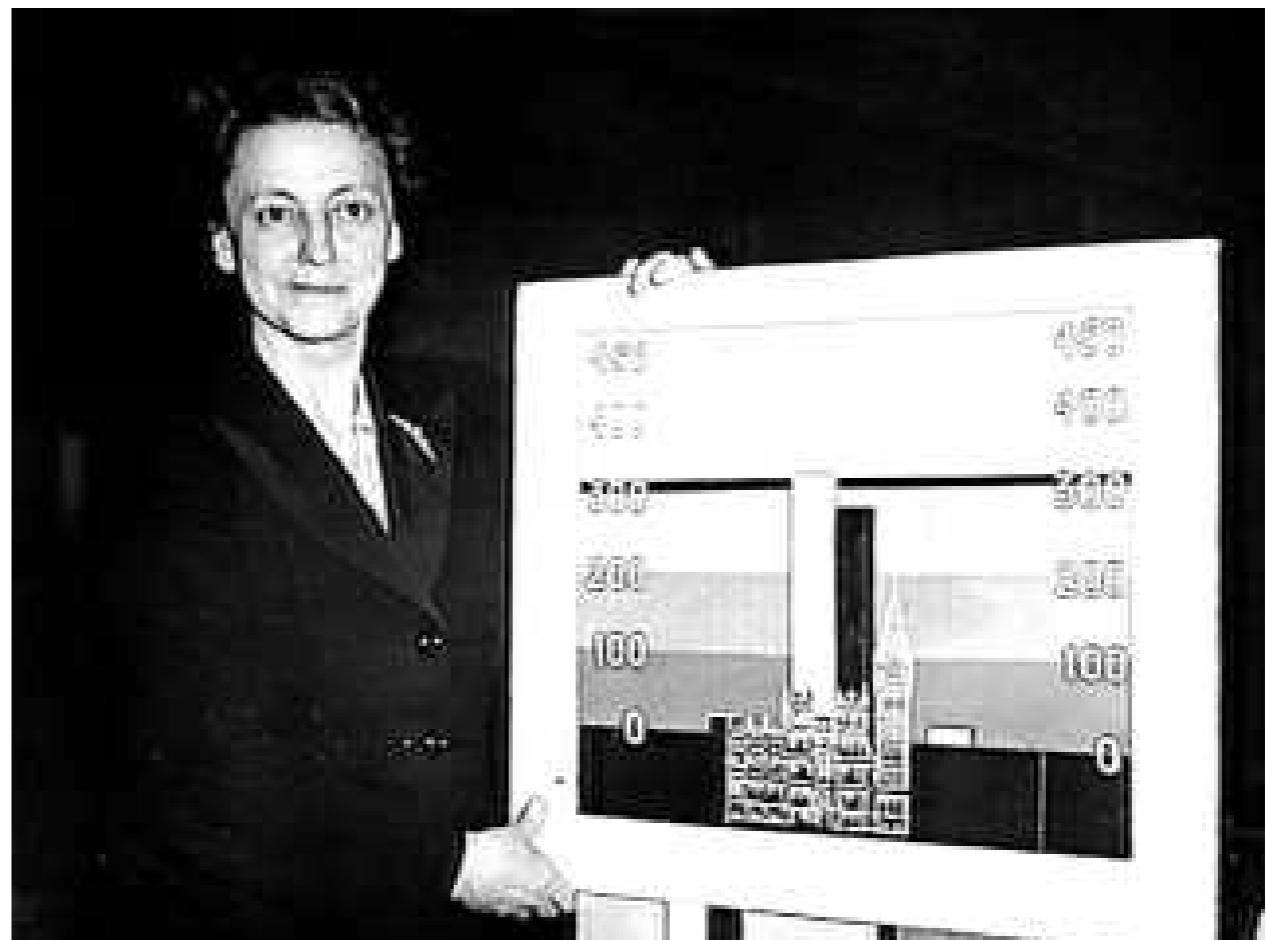

1947: POKUS O SYSTEMATIZACI

- zřízen Výbor (komise) ke stranickému politickému vysílání
- vládě jsou povolena nestranná “faktická ministerská vysílání”
- za normálních podmínek nemá opozice právo na odpověď
- právo na odpověď je garantováno pouze v kontroverzních témaech
- opozičním stranám je každoročně přidělován vysílací čas podle jejich podílu hlasů z předchozích voleb (rozhodnuto 1953)

1950: KONEC JEDNÉ ÉRY

- kampaň v roce 1950 se stala poslední, která byla vedena pouze na základě distribuce letáků/programů a čtených rádiových projevů
- první “volební studio”
- redaktoři nesměli “spekulovat”, kdo by mohl vyhrát, jen podávali informační servis
- součástí grafická prezentace výsledků

ZPÁTKY NA OBRAZOVKY

- televize mezi politiky není v oblibě
- nezvyklá forma prezentace
- notná míra improvizace - kuriozní situace
  - úplně první vystoupení Lorda Samuela (Libs)
  - Cons o mnoho lepší (Anthony Eden)
  - Labs podobný formát jako Cons
- většinou forma delších proslovů nebo rozhovorů
- užívání "příznivých" statistik
- první PPB (ne PEB) - 2. května 1953
- Harold Macmillan (Cons)
- pochválil vlastní vládu
- podle pravidel neměla opozice právo na odpověď
- červen 1953 - korunovace královny Alžběty
- vysíláno v TV (20 milionů diváků, a to i přesto, že bylo jen 2 miliony příjmačů - korunovace pak přiměla k nákupu více lidí)

CONSERVATIVE

LABOUR

PROFESSIONALIZACE

- 1955 - začíná vysílat soukromá televize
- 1956 - Independent Broadcasting Authority se připojuje ke Komisi k politickému vysílání
- oblíbenost pořadu typu Panorama (70 % diváků vlastnících televizi)
- zakázáno diskutovat o tématech diskutovaných v parlamentu 14 dní před jejich projedáním
- In the news - platforma pro debaty o zahraniční politice
- 1956 - Suezská krize
- Eden vystupuje v TV a vysvětluje
- právo na odpověď (!) dostává Labour (Hugh Gaitskell) - odsuzuje
- Suez ukončuje Edenovu kariéru, střídá ho Macmillan
- končí 14 denní embargo na témata
- BBC a ITV mohou pokrývat volby
- volby 1959 - profesionalizace sdělení
- zvyšuje se počet vysílání (po 5 pro Lab a Cons, 2 pro Libs)
- Labour představuje "volební studio"
- program "Britain belongs to You"
- klasické nástroje: interview, pie-charts...

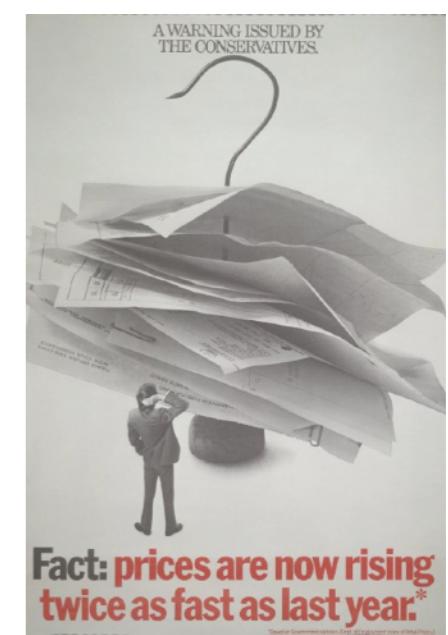

1960s - NOVÁ PRAVIDLA PRO ALOKACI ČASU

- 1960 - Libs - do úvahy se berou i výsledky doplňujících voleb
- následek - více vysílání (PPB) menších stran
- Komunisti - ponurá obhajoba pracujícího lidu a nutnost vládnoucí buržoazii a ustanovit diktaturu proletariátu
- Skotská národní strana
- Plaid Cymru
- první strany, které byly v éteru bez toho, aniž by měly zastoupení v parlamentu

1970s - desetiletí zlomu

- vysoká míra profesionalizace
- volby 1970, 1974 a 1979
- 1970 Cons - nový formát
- Cons: “A Better Tomorrow” show ve stylu News at Ten - debaty nad tématy voleb
- infomercial charakter
- Lab - tradiční formát - řeči (speeches) politiků
- 1974 rozšíření formátu “talking head”
- Labour: různá vysílání pro různé skupiny (segmentace a targeting)
- Libs - doufali v návrat, kampaň nebylo ani tak o politikách jako o podpoře celebrit
- nová pravidla pro přidělování času
- 10 minut za každé 2 miliony hlasů v minulých volbách (ve Walesu - PC - 100 tisíc hlasů, ve Skotsku - SNP - 200 tisíc)
- 1979 - výhra Conservative party

1979: NÁSTUP ŽELEZNÉ LADY

- Labour nepřichází s ničím novým, uvádí pouze statistiky, popírají krizi, kterou Británie procházela
- Margaret Thatcher angažuje reklamní agenturu Saatchi & Saatchi
- volební vysílání Toryů snímáno 35mm kamerou
- “UCHO na volebním trhu”
- později se Thatcher stává dogmatickou
- “pokud je politika dobrá sama o sobě, prodá se sama”
- neposlouchá experty ani stranické kolegy

LABOUR ISN'T WORKING.

BRITAIN'S BETTER OFF WITH THE CONSERVATIVES.

NOVÁ KREV, NOVÉ IMPULSY

- změna formátu - z 15minutových šotů 5minutové
- 1987 - v čele Labour Neil Kinnock (Kinnock: The Movie)
- v čele Conservative John Major (1992: The Journey)
- oba filmy mají politiky polidštit
- 1992 - Labs - talking heads; objevují se Tony Blair, Gordon Brown, v šotech se objevují celebrity (S. Hawking, B. Elton, S. Fry)
- Jennifer's Ear
- 1990 institucionalizováno přidělování vysílacího času zákonem (!)

WAR ON JENNIFER'S EAR (1992)

- negativní klip Labour odvysílaný 24. března 1992
- nestejný přístup k lékařské péči
- Conservative klip využívají ve svůj prospěch
- “Pokud Kinnock lže o nemocné dívce, bude mluvit o něčem pravdu?”

NEW LABOUR A TONY BLAIR

- Blair dal na průzkumy veřejného mínění, na analýzu volebního trhu a zásadně restrukturalizoval stranu
- symbol změny - přízisko "New" v názvu
- vesměs pozitivní kampaň v kontrastu s temnou kampaní konzervativců
- inspirace v USA - Blairovi poradci na "studiích" u Clintonových poradců
- 1997 - Cons komunikují skrze dlouhé promluvy Johna Majora (slogan "back to basics"); první z vysílání jiný - údajní voliči Labour si stěžovali na (ne)výkonnost vlády
- Labour obavy z prohry - inovativní kampaň, video bez dialogu jen, s rámujícími titulky (minule Toryové slíbili XY a stalo se AB)
- Do it!
- Tony Blair se stal tváří značky New Labour

